

Деца на Сънчевата култура

Бяхме насядали около Учителя и разговаряхме. Повдигна се въпросът за славянството. Учителят каза:

- Западните народи достигнаха кулмиационната точка на своето развитие. Те цъфнаха и вързаха плод. Славяните от-

полето, дето ще се проявят техните положителни качества.

Славяните ще донесат нещо ново. Те идват сега да създадат Нова Култура. В известен смисъл, те сега са духовният Израил.

Задната част на глава-

ние, влиянието на атлантическата раса. Татарското влияние се изразява в крайния материализъм.

У западните народи изобщо умът е развит. В латинската раса са развити чувствата, сърцето. Славяните сега носят силите на душата - Любов-

че, дето тези две сили - умът и любовта, трябва да се уравновесят.

Бог иска славяните да изпълнят една мисия. Чрез славяните трябва да се внесе нещо ново - щедростта. Щедростта е качеството на славяните.

Една от великите черти на славянството е самопожертвоването. В славяните работи духът на жертвата. Ето защо бъдещето е в славянството. Новата Култура ще излезе от славянството.

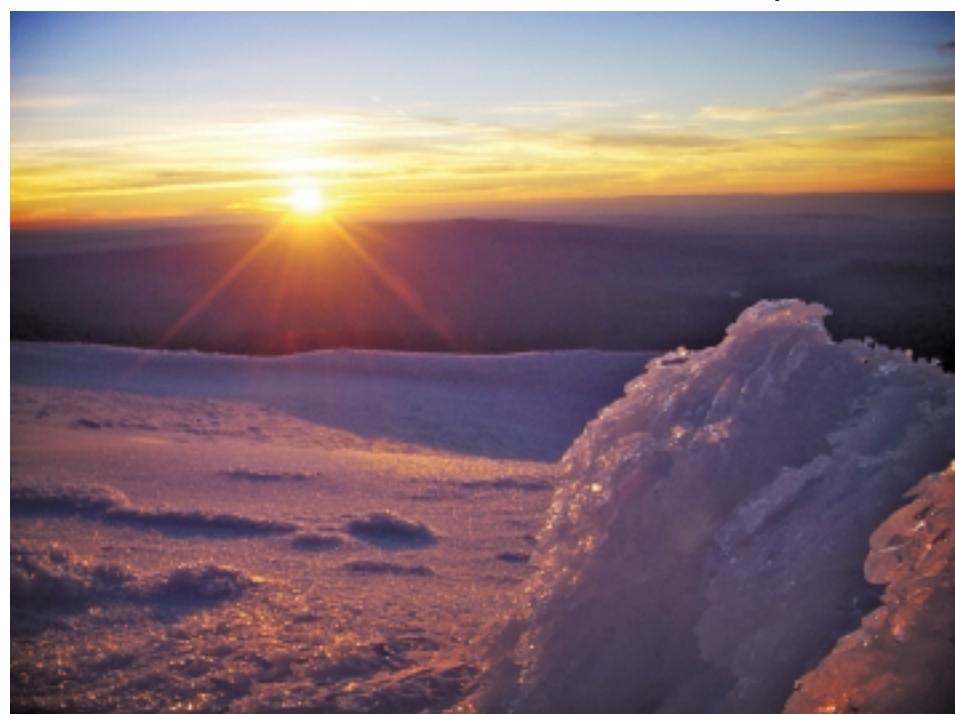
Хубавата черта на славяните е алtruизът. То е Божественото начало в тях.

До сега не е имало такава компактна маса като славянството, готова за Новата Култура.

Славянството е представител на идеята за Бога. В съзнанието на славяните има нещо възvisено - Любов към Бога.

Бог прекарва славяните през огъня. Няма друг народ в света, който да е преминал през толкова страдание, като славянския. Бог казва: "От вас трябва да излезе нещо добро." Определено е славяните, като едно голямо семейство, да извършат Волята Божия.

продължава на стр. 2

сега нататък ще цъфтят и вързват.

Погрешно е да се мисли, че славянството трябва да господарува, да заповядва на другите народи. Напротив, то ще бъде

та на славяните е развита. Това показва, че те имат силни семейни чувства и склонност към уседнал живот.

Славянството има да се бори с татарското вли-

та. Те са хора на човеколюбието. Те носят Културата на Братството.

В общославянския организъм България представя волята. Поради това тя се явява като средото-

**В поредицата
„Учениците...“**

Борис Николов
(30.12.1900-22.12.1991)

III ЧАСТ - "СЛОВОТО НА ЖИВОТА ПАЗИМ"

Соня Митева

"Словото на живота пазим" – тези думи стават мото в живота на Борис Николов след заминаването на Учителя. Те изразяват онази свещена идея, която организира чувствата, мислите, делата му. Пазенето на свещения дар – Божието слово, е усилие на човешкия дух през вековете. Сега то има своите конкретно-исторически измерения, и както винаги, това е свързано с трудности, изпитания и страдания.

Новата 1945 г. идва на Изгрева с незагъхната скръб и обуряване след заминаването на Учителя, с трудностите на следвоенното време и сложната политическа обстановка в страната. "Всички бяхме като зашеметени, спомня си Борис Николов, но скоро се съvezхме и започнахме да мислим: "А сега накъде без Учителя?" И понеже Учителя бе в Словото си,

Борис Николов и Мария Тодорова на Рила

тогава решихме, че трябва да запазим и съхраним Словото. Така се оформиха задачите след заминаването на Учителя. А те бяха много, но отелихме най-главните и започнахме да ги разрешаваме.

1. Да се изкупят наследствените права върху Словото от физическите

наследници на Учителя.

2. Да се създаде печатница на Изгрева, да се осигурят хора и хартия за отпечатването и подвързването на книгите.

3. Да се дешифрират стенограмите и подгответ за печат.

Изпълнението на тези задачи започва веднага с

решителни, делови и последователни действия. На наследниците се изплаща голяма парична сума, с която се изкупуват авторските права върху Словото. Според указанието на Учителя стенографите предават на Борис Николов цялото непечатано Словото, след което той организира неговото дешифриране, преписване и съхранение. "След като поех неотпечатаните беседи, разказва брат Борис, организирах дешифрирането на стенограмите. Дадох ги на Елена Андреева, осигурих и хубава стая с отопление, където да работи, предоставих й нова пишеща машина, хартия и елементарна заплата за преживяване. За 10 години тя дешифрира всичките беседи и ги преписва в четири екземпляра." Следва закупуване на печатна машина, осигуряване на помещение за печатницата,

продължава на стр. 2

Новият братски център в Пловдив отвори врати

Събудна се дългогодишната мечта на Братска-та общност в Пловдив – отвори вратите си новият братски център. На 27 декември в него беше направена първата сбирка.

От началото на януари в центъра се провежда обучение на две групи по Паневритмия, а от 20 януари стартира здравна програма „Здрави с ритъма на природата“, която ще включва паневритмични упражнения, други физически упражнения, дихателни практики и всички останали методи за салутогенезис (поддържане на опитмално здраве), дадени от Учителя. Програмата се води от д-р Светла Балтова.

**Здрав дух,
здраво тяло...**

ТАЗИ ГОДИНА ЖИТНИЯТ РЕЖИМ ЗАПОЧВА НА 22 ФЕВРУАРИ, ПЕТЬК.

В сайта www.bratstvoto.net може да намерите пълна информация за режима.

На 16. януари в град Самоков, бе проведен конкурс за даване под аренда на хижка „Мусала“ от БТС Самоков. В конкурса участва и Общество Бяло Братство, но за съжаление хижата бе предоставена на фирма „Аполон“ за срок от три години. Цялата история очаквайте в 27 брой на вестник „Братски живот“.

Деца на Сълнчевата култура

от стр. 1

В това е величието на тяхната мисия.

До края на ХХ век много напреднали Същества – Братя на Любовта, предци на човечеството, ще се вселят в славянските народи. Те ще докарат велик духовен подем. Но те са само авангардът. Те са най-главните сили.

Тези Същества, които сега слизат в славянството, те именно докарват тяхното обединение и разбоят за мисията им.

В Русия се изработват нови форми на Живота за бъдещето. Тя е творческото поле на тези нови форми.

Интересно е, че Америка и Русия са свързани на север. Значи те ще се разберат в Истината, т.е. като бъдат свободни.

Англия и Русия могат да имат отношение в името на Правдата.

Славянството е дървото, върху което ще бъдат присадени Англия, Германия, Америка и Франция. Те са четири професора на славянството. А шестата раса ще бъде плодът на това присадено дърво.

Този плод ще съчетава всички положителни черти на народите на бялата раса.

Българите са пионери между славяните.

Латинската раса е дала формите, а славянската раса ще даде съдържанието.

Славяните наричаме сълнчеви хора. Някои ги наричат груби. Грубостта произтича от Сънцето, защото в сълнчевата енергия има изобилно

светлина и топлина и при нея живеят всички – животни, и растения.

Славяните ще бъдат обединени. Те ще бъдат като мост между Европа и Азия. Всички славяни трябва да се приобщат в едно.

След обединението на славяните трябва да се обедини цялото човечество. Бъдещата раса ще обедини всички.

Славяните ще внесат един духовен елемент в света – побратимяването.

Тяхната мисия е побратимяването на всички народи.

Че славяните имат големо значение се вижда от това, че Бог им е дал обширна земя – 21 мил. кв. км. И от север я запазил с естествена граница – Северният ледовит океан.

Това не е нацизъм, нито шовинизъм, понеже мисията на славянството не е расова, а общочовешка. У славяните се развива Любовта към Бога. Те ще приемат най-хубавото от англичани, германци, французи и американци.

Славянството ще изпълни своето предназначение и оттук ще мине. Да се противиш на това, то значи да изгубиш големите преимущества. Славяните ще бъдат проводници на Любовта Божия. Новото е култура на Любовта. Думата „славяни“ има връзка със Славата Господня. Славянството е девствена почва за бялата раса. Това, което евреите не можаха да разрешат, славяните ще го разрешат.

**Из архива
на Боян Боев**

Музиката е дреха
на Доброто.
Божественият свет е свят
на Вечна хармония.
Външният израз на тази
хармония аз наричам
музика.

**В поредицата
„Ученниците...“**

Борис Николов

(30.12.1900-22.12.1991)

III ЧАСТ - "СЛОВОТО НА ЖИВОТА ПАЗИМ"

от стр. 1

намирането на оловни букви с различни шрифтове. Въпреки множеството препятствия, всичко това се нареджа точно навреме. Най-големи са трудностите при намирането на хартия. "Тогава хартията беше под държавно разпределение, разказва брат Борис, непрекъснато поднасяме молби за отпускане на хартия, но все ни отказваха. Аз съм си водил бележки, от които се вижда, че за пет години съм ходил 145 пъти без да ми дават хартия." В този критичен момент на брат Неделчо Попов му хрумва спасителната идея да се закупува хартията, оставаща при отпечатването на ежедневните вестници. Хартията, навита на ролки от по 10 кг., всеки ден се пренася с каруца на Изгрева, където няколко сестри разгъзват ролките. Потоzi начин е осигурен постоянно източник на хартия, а печатницата работи без прекъсване шест години, от 1945 до 1951 г. През тези години са напечетани 51 тома по 3500 екземпляра. "Тъй че вече имахме, разказва брат Борис, печатарски работници, книgovезници и работници за раздаване на хартия. Имаме си и директор. Аз направих един дипломатически ход. Турих като ръководител на печатница Никола Антов. Той беше опасен човек. Можеше да издаде цялата ни печатарска дейност. След като беше сложен за директор на печатницата, беше поласкан, а и получаваше заплата, той и жена му, която работеше в книgovезницата."

В края на 1945 г. Борис Николов, заедно с Методи Константинов, Боян Боев и Мария Тодорова, започват усилена работа по съставяне, написване и отпечатване на представителна книга за Ученитето и делото на Учителя. "Работихме всички заедно, си спомня Борис Николов. С Боян и Методи се работеше леко. Те не бяха хора, които да подчертават своята личност и да се налагат над другите. Всички ние търсехме кое е най-добро. И в нашите общи разговори търсехме принципите положения. Така всичко мина напълно спокойно. Но ние работихме върху тайна. Не можеше да дадем гласност на това, което правим, защото властите щяха да спрат книгата от печат. Печатът не беше свободен, трябваше разрешение от Министерството. Методи Константинов като по чудо успя да вземе такова разрешение. Дадохме книгата за отпечатване в редовна

държавна печатница и платихме 1 200 000 лв. Издахме я с наши средства (б.а. всъщност всички средства са били от брат Борис). След това я дадохме да я подвържат. Всичко това пазехме в голяма тайна – никой не знаеше, нито от Братството, нито някой отвън. Ако знаеха, щяха да я спрат. Книгата беше издадена на луксозна хартия и богато илюстрована."

Когато през 1947 г. книгата "Учителя" излиза от печат, четириимата автори и уредникът Неделчо Попов най-напред отиват в дома на Учителя, в горницата, и всеки носи по един том от нея, поставя го с благовенение на масата на Учителя. Възпроизвежда се молитвена тишина. Неочекано всички лампи в стаята светват. Ученниците отправят благодарствена молитва към своя Учител. Когато излизат навън завалява силен благодатен дъждец. След няколко дни, когато поднасят новите книги в дар на Братството, те са посрещнати по съвсем друг начин. Прилагатки окултния метод за тайната, която трябва да огражда и пази едно дело преди то да бъде завършено, авторите на книгата трябва да издържат мъчителното изпитание да не бъдат разбрани от най-близките си и огорчението да бъде отхвърлен техният дар, изпит, който правилно издържан, прави ученика по-силен и по-свободен.

След много повече усилия, изключителни препятствия и трудности, книгата Учителя излиза на френски език като луксозно издание в три тома. Отпечатаната книга на френски пристига в България през 1958 г., когато тече съдебен процес срещу Братството и Борис Николов. По време на съдебно-

то заседание, прокурорът, получил току-що книгата, гневно извиква: "Докато тие тия ги съдим за злоупотреба със закона, те са издали книга на френски за Дънов." За този момент брат Борис разказва следното: "Вдигнах книгата и в яда си запрати срещу мен. Книгата полетя към главата ми, аз останах спокоен, тя ме удари по лицето и падна на земята. Прокурорът беснееше, аз се радвах като разбрах, че най-накрая тази работа е сполучила. Затова, че незаконно сме изнесли, превели и издади книгата "Учителя" на френски език, прокурорът ми даде към присъдата допълнително още две години затвор.

След заминаването на Учителя, освен активната дейност по отпечатването на беседите, на Изгрева кипи и усилена учебна работа в Школата като систематично се проучва Словото. Още от 1945 г. в сряда, от 5 ч. с., започват да се четат лекциите от първата година на Общия окултен клас, в петък – по същото време – на Младежкия окултен клас. Правят се резюмета, изпълняват се упражненията и задачите, дадени от Учителя. В неделя от 5 ч. с. се проучват утринните слова, а от 10 ч. – неделните беседи. Сутрин се посреща изгревът на Сънцето, играе се Паневритмия, общинският братски живот, въпреки всички несгоди, тече. А Школата оживява в душите според вътрешната вързка, която всеки един поддържа с Учителя. Външните условия са трудни, изпитанията стават все по-тежки. Наближава времето на големите изпити, или както Учителя преди години е предупреждавал, че "идва матура за учениците в Школата".

(следва)

Когато една изложба в зала „България“ договорена за двадесетдневно присъствие остане по желание на зрителите и ръководството повече от два месеца, всички коментари са излишни. Погледнато през призмата на фактите, изложбата „Петър Дънов“ – духовният Учител на България в зала „България“, чието представяне стартира на 11 ноември, когато бе и концерта на Георги Стратев, се закри едва на 16 януари, и то може би не случайно, със симфонията на Малер – „Възкресение.“

Духовното става история, историята - култура

ПРЕМИЕРА НА КНИГА В ШУМЕН

По инициатива на шуменската братска група на 12 януари 2008 г. от 11 до 12.30 ч. в Регионалната библиотека на гр. Шумен бе представена пред шуменската общественост книгата на Учителя „Веригата на Божествената любов“. Книгата представлява ново луксозно издание, ощеществено съвместно от издателство „Бяло Братство“ и издателство „Захари Стоянов“. Тя съдържа протоколите от първите срещи на Веригата, или на т. нар. от Учителя „Общество за повдигане на религиозния дух на българския народ“. Новото в това издание е, че в него са вклучени протоколите на Петко Гумнеров /1864-1922/, които допълват старите издания, съдържащи протоколите на Димитър Голов /1863-1917/. Съставител и редактор на книгата е д-р Димитър Калев от Варна и затова желанието на шуменската група беше той, заедно с екипа, участвал в създаването на книгата, да направи официалното ѝ представяне в Шумен. Брат Димитър Калев заедно с

брат Иван Джеджев се отзоваха на поканата. От наша страна имаше широка разгласа сред шуменските медии, което допринесе срещата да бъде отразена по възможно най-добрия начин.

Представянето започна с прожекция на филма на Галя Герасимова „Свещените скрижали на Веригата“. След това думата беше дадена на д-р Д. Калев, който започна своето изложение с обрисуване на една цялостна картина на европейското християнско културно развитие и определи ролята и мястото на Учителя в него. Той направи впечатляваща интерпретация на съвременните духовни процеси и значение на станалото във Варна на годишните срещи на Веригата в периода 1903-1915 г. Постави се акцент на формирането на Новата култура на братството и развитието на новото планетарно, колективно съзнание. След края на беседата слушателите задаваха въпроси.

продължава на стр. 3

Магията на музиката

Отново е 27 декември и отново Учителя ни събра... Вълнението се долавя още във фоайето на зала „България“. Радостта и усмивките от срещата с приятелите са искрени. Има нещо красиво. После звънец... тишина... магията започва. Още с първите звуци залата притихва, лицата са озарени, сърцата – докоснати. И е толкова приятното, светло на душите ни. Въздухът трепти, разбърква и разнася чувствата, които ни върхлитат с всеки тон и изригват от дълбините ни.

Пречистване... Всяка отронена създа е „...повече от злато и повече от капките на меден сот... слугата Ти още се и вразумява чрез тях“. Светлината струи... В Безкрайя сме... Свободни сме!

„Само при Свободата

– казва Учителя – вие можете да развиете вашите мисли, чувства и вашата воля; да облагородите сърцето си, да разширите ума си, да укрепите духа си и да освободите душата си. Това именно е задачата на окултната наука.“

А за постигането на тази задача огромна е ролята на окултната музика,

която Учителя ни е оставил, и правилата, по които да я изпълняваме: „Гласът ви трябва да се отличава с голяма мекота и изразителност, докато почувствате, че пеете с живот, сила и вътрешно разбиране. Ти можеш да запоши и порите на цигулката, като вложиш нещо от душата си в нея. Ще пеете и свирите от сърце, без прави-

ла; не че няма правила, но те не мязат на сегашните. Не така да пеете, че да ви чият от единия до другия край. Не е важно всички да чуват като пеете – в тихото пение и в Небето ще ви чият. Тихо пение, но от Любов, се чува и на онзи свят. При тихото пение мисълта е сила. Не мислете, че човек трябва силно да пее. Важното е като пее, да мисли, да се пренесе, а не да е тук, на Земята“.

Искам от сърце да благодаря на Петър Ганев за изключителния начин, по който интерпретира музиката на Учителя, както и на всички невероятни музиканти, взели участие в този концерт, защото благодарение на тях ние не бяхме на Земята.

**Признателната сестра от Перник
Ива Янчева**

Среща в Плевен

На 09.12.2007 г. в Плевен се проведе братска среща. Перифразирайки евангелието на Йоан „В началото бе Словото...“, тук началото бе музиката на Учителя. С нея започна представянето на издаването на Алманаха за духовна култура в град Троян. Негови съставители и издатели са сестри Цветана Качерилска и Надка Иванова, а художник на илюстрациите е брат Жеко Тодоров. Представянето продължи с мисли и откъси от беседи на Учителя. И отново музиката ни пренесе в оня прекрасен Божествен свет на хармония и светлина. Мислите на Учителя за храненето и житния режим ни припомниха стари и ни дадоха нови поводи за размисъл. И един прекрасен завър-

шек на представянето бяха чудесните стихове на двете сестри.

Срещата продължи с лекцията по френология „Мозъчни центрове“ от брат Димо Мичев. В първата й част в изводки от лекции и беседи на Учителя бяха подредени мисли за различните мозъчни центрове, тяхното описание, начини за развитие и

упражнения за това. Всички заедно с неколкоминутна концентрация направихме едно упражнение за развитие на някои центрове. Втората част бе озаглавена „Път към освобождение“. Тя бе предоставена само текстово към разпечатката на лекцията. В нея са разгледани мисли за нервната система и работата с нея, методи и упражнения. След края на лекцията „заваляха“ въпросите. Породиха се невероятно интересни дискуси околу представянето на алманаха, периодиката, словото на Учителя, мислите от лекцията по френология. Много приятно бе да се наблюдава как словото на Учителя става за сeten път мост между душите и създава невероятно хармонична атмосфера на общуване.

Завършек на тази прекрасна среща бе вкусна и красива оформена братска трапеза. Това бе още един ден, в който общуването между души, в които живее Божият Дух, придоби нови и още по-красиви измерения. До нови срещи. С братски поздрав от Плевен.

Духовното става история, историята - култура

от стр. 2

Тук се посреха онези емоционални моменти на пребиването и дейността на Учителя в шуменския регион и по-специално периодът, когато той живее в гр. Нови Пазар. Установихме, че представителят на Шумен във Веригата е Васил Узунов, който е присъствал на събора през 1909 г.

За пръв път шуменските журналисти имаха толкова много въпроси, а най-големият шуменски вестник излезе с обширна статия на цяла страница със заглавие „Бялото братство е неоъществената българска Реформация“. Авторът на тази статия, шуменската журналистка Валентина Минчева, успя да доволи и компетентно да представи основните идеи в словото на брат Калев, а именно „как духовното става история, а историята - култура“. Публика-

цията във вестника осветли значението на Словото на Учителя за историческите процеси, станали в България през изминалото столетие, ролята, която то играе, за формирането на една нова култура, достигаща планетарни мащаби.

Отбелязан бе фактът, че Учителя много по-рано от западните учени става родоначалник на една нова наука наречена „готология“, или наука за историческото развитие на германските племена/готите, които са живели в ранното Средновековие на територията на България/.

Авторката поставя акцент върху основната мисия на Бялото братство – за създаване на „братски колективен социален живот“. В статията се подчертава уникалната черта на славянството, която липсва в Западната Реформация - съборността.

Това е способността ни да преживяваме Божественото чрез съборност на личното съзнание, за разлика от индивидуализма, който е типичен за западния човек.

Журналистката В. Минчева в отпечатаното интервю с брат Калев, носещо заглавие „Славянинът има духовна, а не икономическа мисия“, задава следния въпрос: „Не е ли парадоксално, че Дънов е възпитаник на западното консуматорско общество, където прогресира „изкуството да бъдеш egoist“, а създава учение на Братството, което противоречи на индустриталното общество? Така Дънов забавя икономическия прогрес на страната ни“. Отговорът на брат Калев: „Това е бил обект на руската културология. Но без да навлизаме в езотеричното, неоспоримо е, че индустратриализация от съвреме-

А. Атанасов

Шумен

Съвременни научни изследвания на Паневритмията

„Трябва да се запознаете с научната страна на Паневритмията.“

„Природата обича с най-малки усилия да добие големи постижения. В Паневритмията са впрегнати силите на ума, сърцето и волята да работят в хармония.“

Учителя

ИСТОРИЯ НА ПАНЕВРИТИМИЯТА В БЪЛГАРИЯ

Първите песни от Паневритмията са създадени от Учителя Бениса Дуно още през далечните 1922, 1923 и 1926 г. Първоначално те са самостоятелни песни, предназначени да трансформират негативните психологически състояния в позитивни. По-късно, в периода от 1927 до 1937 година, те влизат в музиката на създаваните тогава първи и трети дял на Паневритмията.

Около 1941-1942 г. последен по хронология е създаден вторият по ред на изпълнение дял на Паневритмията, наречен „Сълнчеви лъчи“, чиято музика е в ритъма на българската ръченица и представя с движения възходящия път на човешката душа. През 1938 и 1942 г. са издадени първите книги, описващи Паневритмията. В следващите години постепенно са преведени на няколко чужди езици. През 1938 г. в България идват първите големи групи чужденци – французи и латвийци, които се запознават с Паневритмията. До 1957 г. хиляди българи се запознават с учението на Учителя и практикуват Паневритмия в градове, села и на Рила планина през август.

Сиджеса Ина Дойнова започва да води курсове по Паневритмия за начинаещи, в които с въдъхновение и любов обучава много хора в цяла България. Постепенно нарастващия интерес на гражданите налага организиране на повече курсове по Паневритмия. От 1999 г. Сдружение „Паневритмия“ заедно с центъра за СДК на Национална спортна академия организира и курсове за преподаватели по Паневритмия. Проведен е успешно и двугодишен курс за преподаватели към Сдружение „Начално-практическа школа Бениса Дуно“. От 2000 г. започва и успешно продължава до днес обучение по Паневритмия като СИП в някои училища и детски градини. Вече повече от 5 години в програмата на НСА е включен СИП, запознаващ студентите с Паневритмията и нейните възпитателни и лечебни възможности. През 2001, 2003 и 2005 г. в София са проведени научни конференции, посветени на изучаването на Паневритмията, на които специалисти от различни научни области споделят своите виждания и научни изследвания за нея.

(следва
продължение)

Призов

В началото на март започва изследване на психофизичното въздействие на Паневритмията, за което е важно да бъдат изследвани играещи Паневритмия.

Каним всички желаещи от София и Пловдив да се включат, като за целта е необходимо в срок до 26 февруари да се обадят на телефони 0897/847 642 и 02/8810592. Изследванията ще се проведат в рамките на 90 минути за всеки участник.

Людмила Червенкова

Опазване на духовния център Седемте рилски езера

**Мария Георгиева,
Нели Арабаджиева**

„Ние сме в Дома на Природата. Тя е Учителка и господарка на всеки човек. Следователно, като влезем в нея, трябва да знаем какво иска тя от нас и как да я задоволим. Тя поставя и програмата си пред нас, а ние трябва я изпълним точно. Най-малкото нарушаване на нейните правила и закони води към нещастия. Трябва да знаете, че вашият живот зависи от този на природата. Първо тя живее, а после вие. Ако тя живее и вие ще живеете. Тя е парадокът, който ще ви пренесе на определеното място. Парадокът ли трябва да е здрав, или пътникът, който се е качил на него. Щом сте се качили на парадока, вие зависите от него.“ („Хигиена на живота“, МОК, VIII г., 5.12.1928 г.)

Понякога човек иска да покаже своите възможности, да докаже колко много може, колко е велик вместо да склони смиреногла-ва в нозете на майката Природата. Всичко от което се нуждаем, ни е дадено. Само трябва да сме разумни, да го вземем и благодарим.

Хиляди години човек строи кули в израз на своето величие, които след това се разрушават и потъват в забрава. И сега в динамично-то време, в което живеем, стремежите за надмошне, власт и господство са големи...

Човече, по-голям ли си от парадока, на който се возиш?! Увлечен от скоростта на времето не забелязваш при-готвените дарове за теб. Домът ни, нашата малка Земя, подреден с толкова любов от Природата искаме да разхвърлим и подредим по друг, по-особен начин.

Красивите планини, даряващи свежест и живот ни очакват с радост. В планината човек

Седемте рилски езера

влиза в съприкосновение с напредналите същества, но за да осъществи връзка с тях трябва да има будно съзнание и любов. Учителят казва: „Пази чистотата на планината като свещен завет.“

Какво се случва сега? На народа ни предстои великата задача да защити природата си и опази духа си. Музите, паметниците и всичко, което е човешка направа, е преходно и нетрайно, но светите места, дадени ни от Бога, трябва да останат чисти и непрекословни. Там трябва да пристъпваме с трепет и благовение, със стремеж да се свържем със съвършеното. Нима всеки бил на планина не се завръща с грейналолице и пречистена душа?!

Сега се вихрят стремежи да се завладее съвършеното, но то не се завладява. Ние просто трябва да се слеем с него. Апетитите за застрояване на нашия духовен център са големи. От всички нас зависи дали ще успеем да опазим най-голямата светина на България.

Надвисналата над 7-те езера заплаха е все-

още неизвестна за мно-зина от нас. И това не е случайно. Да се държат околните в незнание е подход често използван от тези, които искат да направят нещо не-редно, нещо „на тъмно“, „под масата“, не-що, срещу което другите биха възроптили, ако са своеевременно и добре информирани. Наше задължение е да се ин-формираме какво се случва сега с духовна-та светина на България, какви планове за нейно-то „облагородяване“ се кроят тихомълком.

КАКВИ СА НАМЕРЕНИЯТА НА ИНВЕСТИТОРИТЕ

Известните до момента проекти за ма-щабно строителство в Рила са 5. Съществуват и редица други инвес-тиционни намерения, които заедно с големи-те ски комплекси, Су-пер Боровец, Искрове-те, Малъвица, Карта-ла и Паничище – Езе-рата – Кабул стягат Рила в жесток обръч. Време е да се замислим - ще могат ли децата ни да видят и опознаят Рила такава, каквато я знаем ние или прекрасна-

та, дивна и непрекосно-вена Рила ще остане само в спомените и старите ни албуми.

Особено напредна-ло за момента е строи-телството в близост до циркуса на 7-те Рилски. Планираният там комп-лекс Паничище – Езе-рата – Кабул стана по-вод за многобройни протести на природоза-щитници от август ме-сец насам. На 23-януа-ри тази година хиляди заинтересовани и заг-рижени граждани заляха централните улици в София и Благоевград в знак на протест срещу незаконното строи-телство в Рила и планира-ните строителни работи в почти всички остана-ли красиви кътчета на страната ни.

КАКВО СЕ СЛУЧИ НА 23-ТИ ЯНУАРИ

Огромна, светла и жизнена тълпа премина по софийските улици вчера, за да покаже, че не е безразлична към съдбата на Рила и българската природа. Съ-ция ден студенти и уче-ници от Благоевград протестираха в защита на НП „Рила“, в който от август месец насам в нарушение на 7 българ-ски закона и две европ-ейски директиви се строи.

По-рано през деня природозащитници от Коалиция „За да остане природа в България“ се срещнаха с представи-тели на МОСВ, за да разговарят за някои от най-сериозните еколо-гични проблеми, които българските власти не само че не се опитват да разрешат, но дори по-ощряват.

По време на срещата пещерници се спуснаха с въжета и висяха от фа-садата на съседната на МОСВ сграда, държейки огромен транспарант с

ките традиции и душев-ност с природата и зе-мята.

Кукерите и пещер-ниците се присъедини-ха към масовото граж-дански шествие, което потегли към 18 ч. от Со-фийски университет и завърши към 20 ч. пред НДК. Близо 2000 чове-ка скандираха „Рила ни е мила!“, „Не искаме бетон!“, „Искаме при-рода, а не бетонен парк“ и пееха „Хубава си, моя горо“. Шествието беше съпроводено от майсторски спекта-къл с огнени вериги. Тъмните улици заблес-тяха и от многобройни-те светещи членници на протестиращите, обле-чени с пътна туристи-ческа екипировка и но-сещи своите ски сноу-бордове, раници, щеки и въжета. Помитаща беше вълната от песни и настроение, която повличаше със себе си случайните минувачи и оставяше хората от спрелите автобуси и тролеи с грейнали и изумени лица. Нямаше сблъсъци с полицията, която този път по-ско-ро ескортираше шест-вието, регулираше дви-жението и не създава-ше излишно напреже-ние. Точно в такива мо-менти хората се уверя-ват колко е голяма си-лата на позитивния ко-лективен дух!

(следва
продължение)

Изгревът на „Мусала“

РИЛА

Мека кристална тишина.
Сини езерни огледала.
Мирис на хвойна и бор.
И ослепителен простор.

Планински вериги овални.
Бели скулптури скални.
Билки омайват до забрава -
мащерка, иглика, тинтява...

Бистри изворни води.
Нощем – най-едрите звезди.
Багри живи, вълшебни.
Шепот от светилища древни...

О, величествена Рила,
завинаги си ме пленила!

Стих от подготвящата се книжка на
Венета Раства „Шарена земя, писано
небе“.

Шествие в София срещу проектите на Рила

Рила - свещена и непокътната

Вера Петканчин

На 22 юни 2006 г. в Сапарева баня се проведе обществено обсъждане на общ устройствен план на нов ски курорт „Паничище-Езерата-Кабул“, популярен повече като „Супер Паничище“. Месец по-рано природо-защитни организации депозират свое становище, аргументиращо позицията им против изграждането на курорта, под което се подписва и Общество Бяло братство (за справка становището се намира на интернет адрес http://www.beinsadouno.com/downloads/obedineno_stanovishte_otp_panicishite.pdf). На самото обществено обсъждане представителите на НПО не са допуснати, въпреки че закоњът дава това право на всеки желаещ гражданин.

Две години по-рано, през 2004 г., в София се регистрира компания „Рила Спорт АД“ – 99% притежание на „Рийстоун Трейдинг Бизнес Корпорейшън“, офшорна компания, регистрирана на Вирджинските острови, с неясен произход на капитала. „Рила Спорт“ притежава 76% от смесеното дружество „Атомик Инвест“, в кое то другият собственик е Община Сапарева баня, както и 100% от „Рила Спорт Хотелс“. Така „Рила Спорт“ и неизвестният благодетел зад нея се заема да осъществи една отколешна мечта на Общината – голем инвестицион проект за ски курорт, който да донесе препитание за жителите и ускорено икономическо развитие на цялата община.

Добри намерения, но на цената на какво? Проектът „Супер Паничище“ предвижда изграждане на 80 км. писти и прилежащи към тях лифтови и влекови съоръжения на обща площ от 2400 хка, 1600 (или две трети) от които се простират на територията на Национален парк „Рила“. В национален парк по закон строителство на нови съ-

оръжения и писти не се допуска. НП „Рила“ вече е част и от европейската мрежа Натура 2000. В по-ниското ще бъдат построени стотици хотели – някои в Паничище, други – в Сапарева баня, като прогнозната цифра варира между 5000 и 15000 легла. Над 6000 скиори дневно ще карат ски в циркуса на Седемте рилски езера.

През лятото на 2007 г. от план на хартия проектът започна да се превръща в реалност, макар че не притежава нито едно разрешително от Министерството на околната среда и водите. С публични средства от бюджета си Община Сапарева баня финансира реконструкцията на пътя Паничище-хижа „Пионерска“. Старият път бе преасфалтиран и сериозно разширен без

разрешително за концепция (изтекло преди години!). Поради падналия сняг строителите не успяха да изпълнят обещанието си за 8 декември студентите да могат да се качат с новия лифт до хижата. „Добрите наме-

нение, че минимите противопожарни просеки са бъдещите писти и по отстояния и размери съвсем не отговарят на законовите изисквания. В допълнение „Рила Спорт“ придобива на публичен търг, в който

зона „Рила-буфер“ (в която попада непопадаща се в НП „Рила“ част от „Супер Паничище“, както междуврочем и още три проекта за ски курорти в Рила – „Супер Боровец“, „Искровете-Мальовица“ и „Бодрост-Картала“) от Натура 2000 – единствената изцяло отпаднала от екологичната мрежа зона.

Идеалният вариант, на който много от нас се надяваха – с лифта и пътя да се приключи всичко и те да бъдат улеснение за туристите, вече не е реален. Най-неблагоприятният вариант – застраяване на целия район Сапарева баня-Паничище-Пионерска-Рилски езера – ще се случи, ако не изкажем категоричното си несъгласие с превръщането в пустиня „ала Банско“.

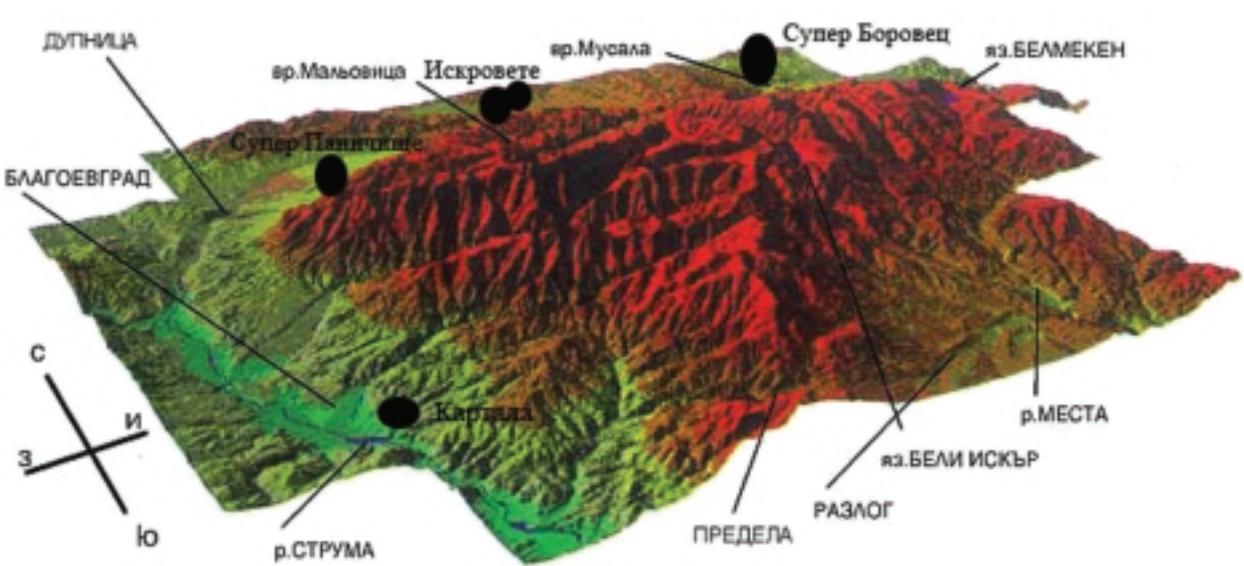
Нека помислим ще осигури ли разрушаването на природните ресурси желания икономически подем за община?

оценка на въздействието върху околната среда и в момента върви по границата на НП „Рила“ или навлиза отвъд нея. Започна изграждането на седалков лифт от хижа „Пионерска“ до хижа „Рилски езера“, който също навлиза в територията на парка. До старателите постаменти на не завършения от преди години лифт се издигат нови, много по-масивни, което елиминира търденията на инвеститора, че просто довършва стари лифт, за който има

рения“ не спират дотук – вече са изсечени три просеки над хижа Пионерска, където ще се разположат бъдещите писти. Към момента пистите са „маскирани“ като противопожарни просеки, които инвеститорът обяснява, че са изискуеми по Закона за горите. Прост поглед върху устройствения план на курорта и налагането на местоположението и формата на новите просеки върху лесоустройствения план не оставя никакво съм-

няма други участници, стотици декари общински земи за жълти стотинки, които после ипотекира за милиони левове. Междувременно на брега на езерото Паничище вече се изгражда и продава на зелено първият голям хотелски комплекс Rila Lakes Resort (<http://www.mirela.bg/project.php?id=44949>). И не на последно място, за да узакони политиката си на мълчаливо съучастничество в застраяването на Рила, правителството изключи предложената

Шествие в Благоевград срещу проектите на Рила

Така говори Планината

Какви на моите деца в долината: Природата ви създаде свободни души, а вие сами се заробихте да слугувате на външни кумири.

Сънцето ви даде лъч от себе си: вие го забравихте и търсите светлината вън от себе си.

Господ ви даде любов чиста, всеотдайна като кристален извор. А вие го затрупахте с кал и търсите водата на живота далеч някъде.

Вечният ви даде воля диамантена, за да творите в себе си Божествен характер – дом на светлината и любовта, а вие построихте гробници за вас и вашите братя.

Така говори Господ – Духът на Вечния: всичко това ще се стопи като сняг и лед пред пролетното сънце.

Ето, изпращам любовта си и ще изгрее като Сънце в душата ви.

И ще напиша своя закон в сърцата ви и в умовете ви, и ще потекат живите струи на великата любов в сърцата ви, а лъчите на светлата мисъл ще огрейт умовете ви. И ще бъдете синове на Бога – Мощния и Великия – свободни и крилати.

И ще обърша всяка сълза, и ще съборя всички затвори и ще освободя всяка душа. Мир ще царува в сърцата, светлина в умовете и радост в душите.

И ще бъда цар и ще ми бъдете люде.
Така говори Духът на Вечния в планината.

П. Г. Пампоров,
сп. „Житно зърно“, 1932 г.

Етическите идеи на Имануел Кант във връзка с междурелигиозния диалог

Мирослав Бачев

Едно от най-значимите събития в духовното пространство на Запад през 20. век несъмнено е реформата в Римокатолическата църква. Вторият Ватикански събор (1962 – 1965 г.), на който се прогласиха идеите за толерантност между религията и постигане на дух на разбирателство и диалог, стана въдъхновител и предтеча на цяла поредица от важни събития в тази посока. След тази цялостна промяна се отвори една врата, която до този момент беше затворена – явила се предпоставките за диалог между световните религии.

Много предизвикателства представителите на Римокатолическата църква, представителите на Просвещението пробиха стени на църковния догматизъм и провъзгласиха идеята за единната религия, която е свойствена на всеки човек изначално, и която стои далеч отвъд рамките на определена доктрина.

Един от главните представители на епохата е Имануел Кант – бащата на просветителския хуманизъм. Този хуманизъм огласи широко идеята за човешкото достойнство, за свободния човек, който трябва да поеме съдбата в ръцете си. Човекът е цел сам по себе си и никога само средство, дори не и за Бога – ето основната нишка на моралната философия на И. Кант, както и въобще идеята на Просвещението.

Кантовата философия на религията е пряко свър-

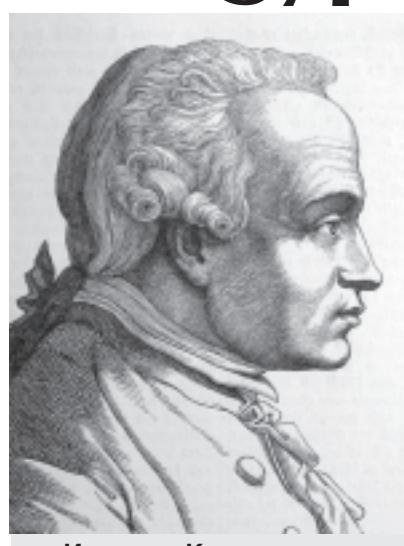
зана с етическите му идеи. Единната религия може да бъде единствено моралната религия. Тя не се състои в обредност и правилници, в доктрина или философска система, а единствено в съзнанието на човека, в моралното състояние на съзнанието. Предписанията на нравствения дълг са заложени първоначално в сърцето на човека, а нравственото усъвършенстване е целта на всяка религия на разума. Тя няма узаконени служители, няма клири и мири, а в лоното ѝ се включват единствено добрите хора, които следват неотклонно своя дълг: „Но тъй като с оглед на всички наши задължения (чиято съвкупност следва да разглеждаме като Божествена заповед) ние постоянно стоим в служба на Бога, то чистата религия на разума ще има всички благомислещи хора за свои служители“.

В този смисъл морално-добрят начин на живот е това, кое то Бог изисква от хората, но те често мислят, че могат да бъдат богоугодни

чрез външни действия: „На тях не им идва наум, че когато изпълняват своите задължения спрямо хората (спрямо себе си и другите), със самото това изпълняват и Божествените заповеди, а значи в цялостното си поведение – доколкото то има някакво отношение към нравствеността – те са постоянно в служба на Бога...“.

Всеки човек може да познае Божията воля чрез своя разум в основанието на тези нравствени закони:

„Понятието за Божествена

Имануел Кант

закони, ни позволява да мислим само за един Бог и следователно само за една религия, която е чисто морална“. В тази връзка Божията воля може да се познае единствено чрез добрия начин на живот и хората, които живеят с тази мисъл, са именно тези, които Му оказват истинска почит.

Идеята на И. Кант за една естествена религия на разума, която притежава всеки човек, може да послужи като теоретическа база за осмислянето на единството на религията върху етическа основа. Философията на религията показва, че идеите за Бога като абсолютна реалност, безсъмртието на човешката душа, както и свободата на човека, имащ право да избира между добро и зло, между Божия път и пътя към съмртта, са общи идеи на повечето световни религии. Общи са не само тези метафизични понятия, но и добродетелите и нравстве-

ните ценности. Сравнителното религиознени запознава с основните етически постулати на религии, откъдето ясно проличава, че в основата на истинската духовност стои човечността; в корените на всяка световна религия присъстват общочовешките ценности. Следователно единството на религии, въпреки различията помежду

им, е именно моралното единство. Затова водещи трябва да бъдат етическите и социалните измерения на междурелигиозния диалог, а не доктриналните. Защото това е пунктът, където може да се проследи универсалното етическо съзнание, общо за цялото човечество. Там са въплътени вечните модели на нравствено мислене и поведение.

След идеята на Просвещението и, в частност, на И. Кант за единната морална религия, посоката на мислене в тази сфера се подема по-нататък от видни философи и теоретици на междурелигиозния диалог. Густав Мешинг смята общото етическо съзнание и мистичния елемент в религията за много важни предпоставки за същностната толерантност между тях (за разлика от формалната). Според него и рационалистичният подход (напр. пътят на философията на религията), и мистичният опит ни отвеждат до

заключението, че съществува единство на религиите в цялата тяхна историческа множественост. Разбирането и хармонията са част от природата на мистицизма, защото той има емоционален достъп до възприятието за единството на религии и духовните учения. В търсеният отговор на въпроса: „Една ли е истинната религия?“, съвременният теолог и философ Ханс Клонг споделя, че днес повече от всякога трябва да бъдат обсъдени общоетническите критерии. Една религия е истинна и добра именно според тях – доколкото е човечна, доколкото не подтикса и не унищожава човешката природа. Той вижда в световното религиозно движение в защита на мира важен фактор за постигане на религиозно единство.

Краеъгълният камък за постигане на смислено и разумно общуване като между световните религии, така и изобщо по отношение на културния pluralizъм, е толерантността. Същностната толерантност е съобразяване, изслушване и смислово вглеждане в позицията на Другия. Тя е знак на себе-надмогването, защото при нея човек приема светогледната ориентация на близния си като също толкова важна, колкото и своята собствена. А това не е конформизъм или релативизъм, а дълбоко разбиране. Защото възгледите на Другия не се разглеждат като източник на страх и заплаха за собствената ни убеденост и мироглед, а като съществен елемент, който ние пропускаме, като не доглеждаме всички страни на въпроса. В

този смисъл приемането и толерантността са опорната точка и лъстък за един истински диалог. Приемането не е „нагаждане“, а смислово отношение. Идентичността и солидарността, сеуетвърждаването и възприемчивостта не се изключват помежду си. Приемането не е нито загуба на очертанията на собствената позиция, нито инерция и изолация, то е съзнателно и волево отношение. Универсалното съзнание е имено съзнание за единството и цялото. Етическите перспективи на световните религии по отношение на диалога са свързани пряко с благото на човека и със „средния път“ за човешката природа – разумният път, избягващ както безотговорната свобода, така и крайната законност, пътят между удоволствието и аскетизма, между ситуацияната етика и категоричния императив, между религиозния фанатизъм и забравата на истината.

Предпоставките за общуването на световните религии, както и на всички духовни учения, се корени в единната нравствена човешка природа. На тази основа може да се изгради и така желаната хуманност и мир. Обаче истинската човечност се корени в истинската Божественост – основата за осъществяването на Единството.

„Няма световен мир без религиозен мир. Няма религиозен мир без диалог между религии“ (Х. Клонг).

Бихме могли да добавим: няма диалог и разбиране без хармония и разбирателство със самия себе си.

Живеем в усилини времена

Весела Несторова е родена на 1909 година и си отива от този свят през 2002 година.

Още като дете майка ѝ я води на беседи на ул. „Опълченска“, 66. Завършила средното си образование в Американския колеж в Ловеч и като отлична ученичка получава стипендия за „Елмайра колидж“, гр. Кантон в щата Ню Йорк - САЩ. Това е първият колеж в Америка само за девици, основан през 1855 г. Нейната специалност е литература и философия, но взема уроци по пеене, като още от дете свири на пиано. През 1932 г. се завръща в България. Работи като преподавател по английски език и литература в различни училища в страната. След завръщането си тя отива при Учителя на Изгрева и от този момент се включва активно в братския живот. Тя е един от самоотвържаните работници и талантлив музикант по призвание. Тя влиза в духовния кръг от Учителя, за да остане завинаги в тази животворна и мистична среда, дарящаща я с постоянен приток на творческа енергия.

Текстът на „Сълнчеви лъчи“ в Паневропийския е написан от Весела Несторова.

пише: „И чух броя на отбелязаните с печат: сто четирийсет и четири хиляди, отбелязани с печат от всички колена на синовете Израилеви“ (О. И. 7:4)

Аз недоумявах. Продължавах да плача, а тя започна своя разказ. „Милиони години на тази Земя кръговратът на времето върви към еволюцията. Тук се раждат и умират, прераждат се и си отиват толкова много същества, но истината е, че през всичкото това време майката Земя е била едно интернатно училище на Вселената, нещо като изправителен дом за привинените велики души и затвор за тези, които се прераждат. Въсъщност на Земята се гледа като на контейнер за отпадъци, за рециклиране в трудните материали и духовни условия, за оцеляване и развитие. През всички тези епохи никога не се е случвало това, което предстои да се случи на Земята. Годината е 2012. Запомни! До тогава злото ще бъде отвързано и ще има власт по-голяма

от всяко. Хората ще полудяват и затяват в мрака до една абсурдна на всяка възможност. Болестите ще бъдат вътре в умовете и сърцата им, а целта им ще бъде тъмнина, страх и бягство от светлината... Ще бъде много трудно за всяка душа, в която има вяра, надежда и любов, защото злото ще се бори колективно за всяко запалено огънче. Душите, които светят и са благословени, ще са обект на злото. То няма да прости на нико един светлинка. Злото ще се бори с всички средства за твоята душа. Не знам дали ще можеш да му устоиш и как ще устоявате тези, които тогава ще сте в път на Земята, но ще бъде много тежко и безнадеждно. Запомни! Трябва да се бориш, дори и да ти се струва невъзможно. Представи си колко много пъти си се прераждала, за да си живи, за да си възкресиш и знаеш за Великото пришествие, което ще дойде на Земята за израните 144000 души, кои-

то ще бъдат в път, задади изпълни Космическото съзнание и Божията Любов. Знаеш ли, че тогава, през 2012 година, за първи път от цялата Вселена ще се изпратят небесните подаръци? От всички слънца и планети ще се обърнат към нашата малка планета Земя и в знак на благодарност към нейното Чистилище готовите, преминалите през огъня на злото, ще приемат благословение, което дори и ангели не са получавали. Някои от хората ще преминат в ниво на съзнание по-високо от това на ангел и Земята за първи път в своята еволюция ще приеме една нова енергия на Любов и Божествено благословение, с която ще промени и своята роля в космичния ритъм на хармония.

През 2012 година предстои нещо като „пrenaраждане на картите“ и планетата Земя ще заеме своето достойно място. Доброто ще победи, за-

да бъде вързано отново злото, според както е предречено.

Ще има много небесни подаръци за спасението души, които независимо от всичко ще следват единствения глас в душата си – Божия!

2012 ще бъде годината на Божественото благословение и Божият мир и Любов ще променят хода на ада на Земята, за да се отворят дверите на Рая, който Христос обеща на тези, които ще Го последват.

Свидетел на казаното: Ивелина Емазова

Законите на Вечността

Продължение от бр. 25

20. Закон: Не отлагай определените за свършване работи, защото с това ти спираш развитието на своя ум.

Пояснение: В процесите на мисленето съществува известен порядък. Някои неща не могат да изпредварят стоящите пред тях. Ако нещо е решено да се извърши, а извършването се отлага, отлагат се и следващите след него мисловни процеси. В приемането на новите идеи съществува известен порядък.

21. Закон: Само благодарните подлежи на развитие.

Пояснение: Благодарността е много ценно качество. Благодарният предизвиква щедростта и благоговението на всеки го. Благодарният е разтворил душата си като цял, който получава любовта на Сънцето. На благодарния всеки помага. Благодарният най-добре се учи и най-бързо расте.

22. Закон: За всяко добро дело се изисква една малка жертва.

Пояснение: Ние нямаме друга мярка, с която бихме могли да измерим добрината на хората, освен големината на жертвата, която те правят, когато искат да ни сторят някакво добро. Ако мислиш, че можеш да направиш някому нещо добро, без да жертваш нещо от себе си, ти не си на прав път.

23. Закон: Ако унищо-

жим враговете си тук, на физическото поле, те влизат в нас.

Пояснение: Липсата на духовна просвета е причина за многото злини и нещастията, които съпътстват живота на човека. Ако знаехме колко фатални са последиците на някои наши постъпки, ние бихме съблудавали на всяка крачка горния закон. Когато някой е успял да унищожи враговете си на този свят с насилие, те стават невидими и още по-жестоко си отмъщават, защото са вече в самия него. Вгледайте се по- внимателно в живота и ще се уверите в това.

24. Закон: На ученика е забранено да приема робството.

Пояснение: Ученикът, тръгнал в духовния път, може да живее при неблагоприятни и ограничени условия, но не и да се подчинява на робството. Не може робска психика да бъде жител на безкрайното и свободно царство на Духа. Свободният човек не бива да бъде роб и на своите деца. Да обичаш и да си готов да направиш всяка жертва е едно, а да си роб е друго.

25. Закон: Никой никого не може да владее.

Пояснение: Може да владееш земи, държавни богатства и цели континенти и всичко, което е земно и материално, но една привидно скромна и незначителна човешка единица ти не може да владееш. Човекът не може да бъде завладян, за-

щото носи жива безсмъртна душа.

26. Закон: Човек не може да стане богат, ако не е щедър.

Пояснение: Има една скрита причина, която прави хората да припечелят богатство. Не става дума за онова забогатяване чрез насилие и грабеж, нито чрез коварни хитрини, а за придобиване на богатство чрез щедрост. Това е окултен закон. Щедрият никога не осиромашава.

27. Закон: Гордостта и тщеславието счупват осите на ума и сърцето.

Пояснение: Спомена се и на друго място, че гордостта се счита за един от основните и най-стари грехове, който е предизвикал падението. Гордостта има отношение към ума. Когато човек си помисли и заживее с мисълта, че знае много, той подготвя своето падение, тъй като знанията, които е придобил, не са

а един легион суети.

28. Закон: Не говори много, за да те разберат.

Пояснение: Ако говориш на хората много, те загубват способността да те разбират. Не се изхабай с много говорене и не пресищай хората с думи, които вече не могат да влязат в съзнанието им.

29. Закон: Един човешки живот е недостатъчен, за да извършим цялата си работа.

Пояснение: Прераждането на душата, или вечно съществуване на нашето бессмъртно начало, е необходимост, за да се убедим, че живеем в един разумен свят, тъй като ако живеем само един живот, много малко нещо научаваме. Съществуването ни е безсмислено, а дори и осърбително. Бог няма да създаде един свят толкова сложен и толкова хармоничен заради бессмисленото ни съществуване. Неизбродна и неуловима е Неговата премъдрост!

30. Закон: Има три вида хора: глупави, умни и мъдри.

Глупавият непрекъснато се занимава с миналото, умният се стреми да прочете в бъдещето, а мъдрият живее и нареди настоящето. Законът не се нуждае от пояснение.

31. Закон: В живота няма равенство.

Пояснение: Най-погрешната и най-утопичната идея на Земята е идеята за равенството. Има само едно равенство - равенст-

вото пред Бога. То е, че всички сме излезли от Бога, макар да сме стигнали до различно ниво в свое то развитие.

Пояснение: Ако говориш на хората много, те загубват способността да те разбират. Не се изхабай с много говорене и не пресищай хората с думи, които вече не могат да влязат в съзнанието им.

32. Закон: Доброто и злото не се променят.

Пояснение: В света не съществуват сили, които могат да направят злото Добро и обратно. И ако някой човек се е променил и от „лош“ е станал „добър“, това не значи, че злото се е превърнало в Добро, но че човекът е изоставил пътя на злото и е тръгнал по пътя на Доброто. Човекът може да се мени, но „злото“ и „Доброто“ като сили и същности остават постоянни и изпълняват предназначението си в еволюцията.

33. Закон: Божественото семенце расте при страданието.

34. Закон: Този, който обича, може да си причини страдание, но не зло.

35. Закон: Само великите луде умеят да се радват на малките неща в живота.

36. Закон: Никой не може да избегне кармичните последици.

(Последните четири закона са без пояснение - бел.ред.)

Георги Томалевски

Продължение от бр. 25

Като ставате сутрин, погледнете ръката си, да видите какво ще научите. Ръката на някой е мекушава, на друг - твърда. Защо е така? Естеството им е такова. То си има своите причини. Който е под влиянието на Месечината, има мека ръка. Той си въобразява, че има на разположение къщи, ниви, слуги, които му прислужват. Той не обича да работи. Предпочита другите да работят за него. Човек с груба, твърда ръка е егоист. Каквото направи, постоянно го споменава. Изкуство е да правиш ръката си и мека, и твърда, според случая. Ръката не трябва да бъде никој много мека, никој много твърда - зависи от случая. Когато трябва да измъкнеш някой от кръчмата, ръката ти трябва да бъде твърда, да го разтърсиш и да му кажеш: „Това място не е за тебе. Хайде да се върнем във всички“, т.e. да отидеш на училище, да помниш кога си бил в кръчмата. Любовта се предава чрез мекота, а знанието и Мъдростта - чрез твърдост.

При създаването на човешките ръце условията са били други. Дължината на ръцете показва какви са били условията. В едно и също време не са били създадени разните наследствени качества от деди и прадеди, но

Хиромантия

от Учителя

в различни времена.

Бъв всеки 22 години има възли. Всеки 22 години се повтарят тези течения, в които човек може да се изправи. Само при известно стечание на обстоятелства и условията той може да изправи някои дефекти в себе си, да ги регулира. Невсяка човек може да изправи някои свой дефекти или да усили някоя своя способност. Изиска се стечението на известни условия. Най-напред се изисква известна среда.

Не е все едно каква ръка липам. Ще платиш. Има някои ръце - като октопод вземат, а други - като пипнеш, приятно ти е. Като пипнеш известна ръка, не можеш да се отрвеш от тези олови чачления, ставаш нервен, търсиш да се караш.

Среща те някой хиромантик. Той вземе ръката ви, погледне я и по нея определя вашия характер.

Казвам: само това не е достатъчно. Истинският хиромантик трябва да чете на ръката миналото, настоящето и бъдещето. Такъв хиромантик може да определи на човека след колко години точно ще замине за онзи свят, кой ден, кой час и коя мину-

та, какъв ще бъде денят на заминаването му - сълнчев, мъглив или дъждовен. Всичко това той може да предскаже с най-големи подробности. Един хиромантик адепт среща едного и му казва, че след 20 години ще замине за онзи свят. „Как така? Аз съм съвсем здрав човек!“ „Това нищо не значи. По това време ще се отвори война и ти ще вземеш участие във войната. Една граната ще падне близо до тебе, ще се пукне и ще те задигне на онзи свят.“ „Какво да правя тогава?“ „Ако не върваш, ще провериш думите ми. Ако повярваш, има възможност да се измени съдбата ти.“ „Как?“ „Като повярваш в Бога с вярата на детето и изпълниш Неговата воля. Само Бог е в състояние да измени съдбата ти. Иначе ще опиташи думите ми.“

Като изучавате линията на съдбата, на живота, на ума и на сърцето, ще видите, че има живи и мъртви линии на щастиято, на живота, на ума и т.н. Между едните и другите линии има известно съответствие, което трябва да се изучава. Когато има съответствие между линиите на Свойте ученици, ръцете Му бяха заковани, а ребрата - прободени.

Бих желал да се проникнете от желанието да се занимавате главно със Сатурновата линия, добре да я прочуете. Като ставате сутрин, спирайте погледа си върху тази линия. Който има тази

нарежда добре. Дойдат ли някакви такива хора в контакт, те започват да живеят в хармония помежду си. Те се обичат, готови са да се жертвят един за друг. Такова хармонично съчетание на линиите на ръцете се явява не само между хора, които живеят на Земята, но и между техните заминали, както и между същества от други системи, от други сънца и планети.

Когато поставиха Христа на кръста, Той каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа Си. Прости на тия хора, защото са в невежество. Благодаря Ти за привилегията, с която Си ме удостоил“. В този момент Христос записа на ръката Си линията на съдбата. Тя съществува дото време, но тогава Той я коригира. С това Христос показа на човечеството пътя към спасението. Когато Христос показа Сатурновата линия на Свойте ученици, ръцете Му бяха заковани, а ребрата - прободени.

Бих желал да се проникнете от желанието да се занимавате главно със Сатурновата линия, добре да я прочуете. Като ставате сутрин, спирайте погледа си върху тази линия. Който има тази

линия, нека работи върху нея, да я коригира. Който я няма, да работи за създаването ѝ. Всеки може да създаде в себе си линията на съдбата или линията на щастиято. Как може да се създаде тази линия? Ако си богат човек, започни да раздаваш от богатството си. Ако си лош господар, всеки ден практиви опити да се отнасяш добре със слугата си, да му даваш повече свобода. Правиши това, ще забележиш, че тази линия постепенно започва да се явява.

„И показа им ръцете Си.“ С това Христос искаше да обярне внимание на учениците Си върху великата наука на ръката. Ето защо всеки съвременен човек трябва да разглежда ръката си, да изучава главно линията на съдбата си. По тази линия той ще прочете не само миналия си живот, но и бъдещия. Когато човек се научи да чете по тази линия, колкото пъти и да дохожда на Земята, той ще може да предскаже своето материално, сърдечно, умствено и обществено положение, до кое най-много ще достигне. Той ще знае дали ще се изпълни със щастие, любов и съдба.

Линията на съдбата на някой човек съвпада с центъра на общото космическо течение, този човек е в общо съдбата на съдбата на всички хора съвпада с центъра на общото космическо течение. Този човек е в общо съдбата на съдбата на всички хора съвпада с центъра на общото космическо течение.

(следва продължение)

Празник за децата

С малко закъснение, в самото начало на Новата 2008 година, шейната на Дядо Коледа спря и пред къщата на Бялото братство. „Зашо той идва пак, след като беше в детската градина, у дома, при баба, на работата на мама?“ – питат малък син. Разказвам му, че на този добър старец му трябва време, за да обиколи всяка една къща и внимава много да не остави разочаровано нито едно дете. Знае с какво нетърпение го чакат, какви приготовления са били да го посрещнат и как неговото пристигане във всеки дом дава криле на надеждата за една здрава, успешна и мирна година.

Децата в Бялата къща бяха нетърпеливи, изпълнени с радостно очакване. Първи при тях дойдоха Зори и Тошко. И както винаги става между приетели, имаше много въпроси и отговори, наговаряне, съмишленичество и хрумнали нови идеи. „Всеки чака да получи нещо от Дядо Коледа, защо ние този път да не го изненадаме и да му дадем първи? Няма нищо по-хубаво от това да даваш! С какво ще го посрещнем, какво ще му желаем?“ Неусетно децата започваха да творят бъдещата ситуация с им-

провизиците си. Активно участваха в игрите, песните и танците. Най-любознателните сами казваха гатанки, а за позналите имаше изобилие от награди.

Само едно джудже, останало само, обикаляше прозорците на къщата с надеждата, че дядо Коледа ще дойде скоро и този път ще го вземе със себе си. Чу се весел звън и най-чаканите гости пристигнаха. Никой не предполагаше, че красивата Снежанка може да разтопи всички сърца с присъствието си, че може да стои на пръсти и да танцува – изискано и грациозно. Като приказна фея – бяла феерия от звуци, светлини, с радостен говор и бликаща любов направо от сърцето, снежната балерина пресъздаде незабравим и

ярък образ, който тряно ще остане в съзнанието на всички присъстващи. А добрият старец успя да разговаря с всички деца, като им даде шанса да проявят талантите си. Слушащи ги внимателно и поклащащи глава в ритъма на изпълняваната музика, пляскаше с ръце и раздаваше подаръци.

Оказа се, че самият Дядо Коледа, когато има време, свири на пиано, обича тържествата, а най-много деца.

Неусетно минаха цели два часа. Усмивките не слизаха от лицата на малки и големи. Озарени, вдъхновени и радостни бяха участниците в тържеството. А родителите следяха ентузиазирано случващото се и ги подкрепяха с лъбов.

Един истински празник на светостта, радостта и красотата.

Дни по-късно малкият ми син видя нарисувана красива девойка на книжката „Паневримия“ и търсеше в нея образа на Снежанка, на прекрасното танцуващо момиче, което той няма да забрави.

**Теодорина
Кожухарова**

Кози рог

Водачът козел
мъдро решение взел.
„Туй на нищо не прилича!
Нека друг сега да тича.
Клонки да намери свежи,
не на всеки да се ежи
и водица бистра, чиста.
Кой ли тук те почита!
Нека видят от сега
що добро е, що лъжа.
Ще потърся си другарка,
някоя козичка ярка,
със сърце добро и жалостиво.
Няма мен да ми е криво.
Да се грижи за рогата,
да поглежда му брадата.
И във радост и в беда,
вярна да е навсегда“.

Жела Николова

Водолей

Все вода ще ти подлее.
Нали той Водолей е!
В облаци ще се издигне,
планината ще повдигне,
нивата ще изоре,
пръв, разбира си, да е.
Сто води ще ти докара
прав и силен да се издокара.
Ще прегърне всяка теза
богат да стане като Креза.
Туй мисли си за Водолей
всеки, що в душа си е лакей.
И не вижда с колко труд, умора,
добро направил е на много хора.
Кой ли тук за тях милей –
разбира се, че Водолей!

Жела Николова

Привет от Сълнчева Португалия!

Скъпи братя и сестри, тук сме шепа българи и в тези трудни и интензивни времена Ученето на Учителя е, което ни поддържа духом далеч от родината.

Вестник „Братски живот“ тук има особена стойност.

Поздравявам ви с настъпващите светли празници и ви желая вдъхновение, сили и мъдрост, за да се изпълнява завета на Учителя.

Бог и Христос да преъдват във всички!

БРАТСКАТА ГРУПА В ПОРТУГАЛИЯ

**С братски поздрав:
Венета Раства
Троян**

Служение и учение! Ученикът трябва да се освободи от посторонните неща, които само отвличат ума му, без да го ползват. Той е зает само със същественото в живота.

Защото дълъг път на учение и работа го чака.

Учителя

Нов работник на Божията нива

Излезе от печат третият том от поредицата „Ученето на Бялото Братство“ (издателство „Бяло Братство“, София, 2008 г.) с автор Константин Златев. Книгата представлява логическо и смислово продължение на първите два тома с това заглавие, в които са разгледани най-важните идеи в Словото на Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно) от позициите на духовно-езотеричното познание. В третата част от поредицата авторът не поставя пред себе си целта да разшири обхвата и систематизацията на Новото Учение (както в първите две части), а предлага трактовка на нови двадесет теми с фундаментално значение за неговото осмисляне. Започнал е с лекция върху „Призванието“ на Учителя (което Той разкрива пред българската и световната общественост своята планетарна мисия) и завършва с емоционално и вдъхновено поднесена интерпретация на високия идеал, чието постигане е една от най-важните задачи в пътя на окултния ученик. Томът завършва с богата библиографска справка.

К. Златев е останал верен на себе си при съчетаването на научно-популярния подход при изследването на безценното духовно-културно наследство на Учителя със стремежа към достъпен стил на изразяване. Както и в предишните му съчинения, доколко е успял да изпълни формулираните задачи – нека читателят да

пречени.

Предвид значително нарасналия обществен интерес към личността на Учителя и неговите идеи (особено след миналогодишната класация „Великите българи“), всеки опит, който цели представянето на информация по тези въпроси за широк кръг читатели, би трябвало да бъде настърчаван и подкрепян. Прави чест на издателство „Бяло Братство“, че се стреми да удовлетвори както потребността на членовете на едноименното духовно общество от „търъда“ храна, така и да предложи „млечна“ храна (ако използваме лексиката на ап. Павел) на един условно външен кръг от симпатизанти и търсещи в Духа хора. Най-същественият резултат от тези благородни усилия е появата на все нови и нови работници на необятната Божия нива, на която Учителят пося преди години вълшебните семена на личностната и планетарната трансформация.

**От редакцията
на в. „Братски живот“**

Ученето на Бялото Братство

III том

Издателство Бяло Братство

Организация и координация: Ивелина ЕЛАЗОВА
Набор и коректор: Христиания ЙОРДАНОВА,
Коректор и редактор: Стела БОНЧЕВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg
цена: 0,40 лв.